

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 października 2023 r.

Pozycja 272

POSTANOWIENIE

z dnia 9 maja 2023 r.

Sygn. akt Ts 152/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.W. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 14 lipca 2022 r. (data nadania) A.W. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Skarga konstytucyjna została wniesiona do Trybunału w związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 marca 2022 r. (sygn. akt [...]), który zakończył sądowo-administracyjną kontrolę orzeczenia nakładającego na skarżącą grzywnę z powodu uchylania się od poddania jej małoletniego dziecka obowiązkowym szczepieniom ochronnym.

Skarżąca kwestionując zgodność z Konstytucją zaskarżonych przepisów wskazała, że wyłączają one możliwość podjęcia decyzji o odmowie przez osoby obowiązane do poddania się obowiązkowym szczepieniom albo ich opiekunów prawnych lub faktycznych. Podniosła, że ograniczenie wyżej wymienionych praw nie spełnia wymogu proporcjonalności, gdyż obowiązkowe szczepienia ochronne są zabiegiem medycznym obciążonym znacznym ryzykiem. Jednocześnie wskazała na brak specjalnego funduszu, wypłacającego odszkodowania dla osób dotkniętych niepożądanymi odczynami poszczepiennymi. Skarżąca stwierdziła też, że

występujące w niniejszej sprawie ograniczenie praw konstytucyjnych nie jest konieczne. W tym zakresie powołała się na przykłady innych państw, które zniosły obowiązek szczepień. Zdaniem skarżącej przedmiotowe ograniczenie nie nastąpiło na podstawie ustawy, gdyż ilość dawek poszczególnych szczepionek, jak również lata i miesiące, w których należy podać szczepionkę, wynikają z Programu Szczepień Ochronnych, będącego corocznym komunikatem Głównego Inspektora Sanitarnego. Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła w związku z tym naruszenie prawa do prywatności i prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Jej zdaniem wskazane w *petitum* skargi przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 30 sierpnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 5 września 2022 r.) wezwał skarżącą do: 1) podania adresu; 2) doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) pełnomocnictwa szczególnego, b) ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna, tj. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 marca 2022 r. (sygn. akt [...]), c) orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 3) udokumentowania daty doręczenia skarżącej orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne; 4) doręczenia czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

W piśmie z 15 września 2022 r. (data nadania) pełnomocnik skarżącej wniósł o „przywrócenie terminu do uzupełnienia skargi konstytucyjnej”.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego postanowieniem z 8 grudnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 15 grudnia 2022 r.) przywrócił termin do wykonania zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego. Następnie zarządzeniem z 8 grudnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 15 grudnia 2022 r.) wezwał skarżącą do doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) tytułu wykonawczego wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w P. z 11 marca 2016 r. ([...]), b) postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w R. z 12 lipca 2016 r. ([...]), c) postanowienia Ministra Zdrowia z 31 października 2017 r. ([...]).

Pismem z 22 grudnia 2022 r. (data nadania) skarżąca doręczyła postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w R. z 12 lipca 2016 r. ([...]), które nie zawierało wszystkich stron i postanowienie Ministra Zdrowia z 31 października 2017 r. ([...]).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 8 grudnia 2022 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w przypadku

nieusunięcia braków w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 8 grudnia 2022 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 15 grudnia 2022 r. Obowiązkiem skarżącej było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany terminie. Skarżąca nie wykonała zarządzenia w całości. Nie doręczyła odpisu lub poświadczoną za zgodność z oryginałem kopii tytułu wykonawczego wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w P. z 11 marca 2016 r. ([...]). Zarządzenie nie zostało także wykonane odnośnie do postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w R. z 12 lipca 2016 r. ([...]), gdyż przesłany dokument nie zawierał wszystkich stron.

Można więc stwierdzić, że skarżąca świadomie naraziła się na wystąpienie negatywnego skutku procesowego, o którym mowa w art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK.

Mając powyższe na względzie Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.